

Dictamen núm. 14/2002 del Consell Econòmic i Social de les Illes Balears, relatiu a l'Avantprojecte de llei sobre drogodependències i altres conductes addictives a les Illes Balears

Dictamen núm. 14/2002 del Consell Econòmic i Social de les Illes Balears, relatiu a l'Avantprojecte de Llei sobre drogodependències i altres conductes addictives a les Illes Balears

Atès el que disposa l'article 2, núm. 1, lletra a), incís primer, de la Llei 10/2000, de 30 de novembre, del Consell Econòmic i Social de les Illes Balears i l'article 4, lletra a), incís primer del Decret 128/2001, de 9 de novembre, pel qual se n'aprova el Reglament d'organització i funcionament, el Consell Econòmic i Social emet el següent

DICTAMEN

I. Antecedents

Primer. El dia 3 de juliol de 2002 va presentar-se en el Registre de la Conselleria de Treball i Formació, sol·licitud de dictamen de l'Il·lm. Sr. Gabriel Payeras i Muntaner, secretari general tècnic de la Conselleria de Salut i Consum, relativa a l'Avantprojecte de Llei de les Illes Balears sobre drogodependències i altres conductes addictives. La Conselleria va traslladar la dita sol·licitud en aquest CES, i tengué entrada el dia 10 de juliol (E 138/02).

A la sol·licitud presentada a la Conselleria de Treball i Formació es demana que el dictamen sigui tramitat "per la via d'urgència, per poder elevar l'avantprojecte al Consell de Govern el més aviat possible, i que aquest pugui remetre el projecte al Parlament abans que s'iniciï el pròxim període de sessions".

Juntament amb l'ofici de sol·licitud es presenta el text de l'avantprojecte en format paper.

Segon. Per donar compliment a la disposició adicional primera del Reglament del CES, la Presidència requereix del sol·licitant el següent:

- “En suport informàtic la sol·licitud de dictamen i l'avantprojecte de llei.
- En igual suport, l'expedient i/o informes previs a la conclusió de l'avantprojecte que ajudin a l'elaboració del criteri del Consell.
- I igualment tota la informació que pugui considerar-se rellevant entorn de l'objecte de l'avantprojecte”.

Tercer. Atès el que disposa l'article 36 i següents del Reglament d'organització i funcionament del Consell Econòmic i Social, el dia 11 de juliol es tramet al president de la Comissió de Treball d'Àrea Social l'encàrrec perquè aquesta comissió elabori la proposta de dictamen en el termini màxim de 15 dies.

Quart. El mateix dia es comunica a tots els consellers l'entrada de la nova sol·licitud de dictamen i se'ls tramet el text de l'avantprojecte. No obstant això, el dia 12 de juliol la Conselleria de Salut tramet per correu electrònic al CES un nou text que conté algunes modificacions. Davant aquest fet, la Secretaria General requereix al sol·licitant perquè trameti el document en paper, amb l'objectiu que l'expedient en paper coincideixi amb els arxius informàtics. Aquesta tramesa es produeix el dia 15 de juliol.

Cinquè. La Comissió de Treball es reuneix els dies 19 i 24 de juliol. Després de les seves deliberacions eleva la corresponent proposta de dictamen a la Comissió Permanent del CES.

Reunida la Comissió Permanent en la sessió extraordinària de 30 de juliol de 2002 i debatudes les esmenes presentades s'emeta aquest dictamen.

II. Contingut de la norma

La norma que conforma l'avantprojecte s'inicia amb una detallada exposició de motius i està ordenada en 3 títols, cada un d'ells dividit en capítols i aquests en seccions, tot conformant un text articulat de 71 articles, 2 disposicions addicionals, una disposició transitòria, una disposició derogatòria i 2 disposicions finals.

A l'**exposició de motius** es tracta la problemàtica de l'abús i les dependències de les drogues com una de les més greus a les quals s'enfronta la societat en què vivim, tant pel que fa al consum de drogues institucionalitzades, com l'alcohol i el tabac, com al de la resta de drogues, que provenen d'altres cultures o que han estat creades a partir del desenvolupament científic i tecnològic iniciat a mitjans del segle XIX. La norma parteix de la concepció de les drogodependències com a trastorns que mereixen un tractament normalitzador, tot reconeixent la complexitat d'aquesta classe de trastorns.

Tot i que des de les administracions públiques i també per part d'organitzacions no governamentals s'han pres mesures per fer front al problema, es justifica la necessitat de crear un marc genèric per a les Illes Balears que reguli i arbitri l'actuació de les diferents administracions públiques i dels organismes no governamentals que contempli tot el conjunt de mesures i accions per a la prevenció, assistència i reinserció social de les persones afectades, com també la previsió i la sanció de conductes que puguin afavorir les addicions.

El títol preliminar, "Disposicions generals" (articles 1 al 6), comprèn l'objecte, àmbit d'aplicació de la llei i les definicions dels conceptes més rellevants, així com també els principis rectors de l'actuació en aquesta

matèria i el reconeixement de drets a les persones afectades per drogodependències i addiccions.

El títol I regula les “Actuacions relatives a les drogodependències i a altres conductes addictives” (articles 7 al 42) i s’estructura en 5 capítols: 1. “La prevenció sobre la reducció de la demanda”, 2. “La prevenció mitjançant la reducció de l’oferta i mesures de control” (amb 3 seccions), 3. “L’assistència als drogodependents i a les persones amb altres addiccions” (amb 3 seccions), 4. “Altres àmbits d’actuació” i 5. “De la recerca, l’avaluació i la formació”.

El títol II, “Planificació, gestió, coordinació i participació” (articles 43 al 64) s’estructura en 3 capítols: 1. “Competències i funcions de les administracions públiques” (amb 3 seccions), 2. “La coordinació” (amb 2 seccions), 3. “Instruments de planificació i participació” (2 seccions) i 4. “El finançament”.

El títol III comprèn els articles 65 al 71 i regula el “Règim sancionador”.

A causa de l’extensió del text aquest no serà reproduït en aquest dictamen. La comissió de treball autora de la proposta de dictamen, va decidir:

- Iniciar el dictamen amb una valoració general del text normatiu, i fer-ne un seguit de consideracions generals.
- Fer un tractament del text normatiu pels títols, capítols i seccions que l’integren i, en ser necessari, entrar en l’anàlisi dels articles en matèries concretes. D’aquesta manera es fan les consideracions particulars al text normatiu tot distingint els diversos títols i tot seguit els capítols fent una numeració doble de cada comentari i conclusió de dictamen tot atenent l’ordinal del títol i del capítol corresponent.

D'aquesta manera la lectura del dictamen és més lleugera sense que perdi la seva eficàcia informativa i sense que minvi la seva capacitat per arribar a l'anàlisi del detall dels preceptes.

II. Observacions generals

I. El CES vol destacar, en primer lloc, que els problemes derivats del consum, abús i dependències de les drogues, legals o il·legals, són percebuts pels ciutadans com una qüestió d'extraordinària importància, tal i com es reflecteix en les diferents enquestes realitzades a l'Estat. Entenem que la regulació d'aquesta matèria en una norma amb rang de llei mostra la voluntat del legislador d'abordar un problema de gran magnitud sobre el qual la preocupació i la sensibilització de la societat és creixent. El text sembla, doncs, que és el marc adequat i necessari en el qual s'han d'ordenar les mesures que ja es desenvolupaven a les Illes Balears en l'àmbit de les seves competències, especialment la implantació del Pla autonòmic sobre drogues l'any 1999 i la progressiva adequació a l'Estratègia nacional sobre drogues. En aquest sentit, la Memòria corresponent a l'any 2000 del Pla nacional sobre drogues indica, pel que fa a la nostra comunitat autònoma, que l'actuació preventiva s'ha centrat en els àmbits educatiu i d'assistència a persones amb problemes derivats de l'abús de les drogues.

II. Una norma general i d'aquesta transcendència mereix l'atenció de tothom i especialment dels seus destinataris funcionals i dels grups socials afectats. Aquesta qüestió imposa prudència i recerca del màxim consens a través dels conductes prevists en l'ordenament jurídic. Amb això volem destacar que el compliment dels tràmits de consulta i d'informació previs tenen una gran rellevància i esdevenen passes fonamentals per tal que la norma projectada assoleixi l'adequació de regulació que és desitjable.

Doncs bé, tot i que en l'expedient normatiu tramés per la conselleria sol·licitant s'aporta documentació acreditativa de la consulta a diversos col·lectius, no consta que s'hagin duit a terme els aconsellables, tot i que no preceptius, tràmits d'audiència i de participació a les organitzacions empresarials i sindicals més representatives.

Els tràmits de consulta realitzats no condicionen ni substitueixen els corresponents als informes i dictàmens del Consell Econòmic i Social. I igualment la conselleria autora de l'avantprojecte de llei no es pot plantejar que, la seva sol·licitud de dictamen a una institució de naturalesa consultiva, com és el CES, ja cobreixi la informació prèvia o la consulta sectorial.

III. El CES valora positivament la iniciativa i considera molt encertada la consideració conjunta de la problemàtica derivada de l'ús i abús de les drogues socialment acceptades i de les que no ho són. No obstant això, el CES opina que l'Avantprojecte ofereix una visió de futur, amb les pautes i intencions de l'Administració de les Illes Balears d'una manera genèrica i poc dispositiva, la qual cosa comporta el perill que quedi en una mera declaració d'intencions.

A més, el marcat caràcter programàtic del text implica la remissió de gran part de la seva execució a un desenvolupament reglamentari posterior. Aquesta característica aporta avantatges des del punt de vista de la flexibilitat necessària per adaptar-se a una realitat que canvia constantment. No obstant això, seria convenient que s'establissin terminis per al seu desenvolupament reglamentari en tots els casos per evitar que amb el pas del temps la norma quedi sense incidència per la manca dels instruments necessaris per a la seva aplicació.

IV. Donat que gran part de la problemàtica derivada del consum de drogues és de caràcter sanitari, consideram necessari que les disposicions de l'avantprojecte es coordinin amb les de la futura llei de salut, que es troba en aquests moments en tramitació. D'altra banda, seria convenient que l'avantprojecte donàs rellevància als aspectes no sanitaris –per exemple, aspectes laborals- derivats del consum i abús de les drogues.

V. Finalment, consideram que el terme “drogues institucionalitzades” no és apropiat i hauria de ser substituït per un altre –com, per exemple, “drogues socialment acceptades”.

IV. Observacions particulars

A) A l'exposició de motius:

L'exposició de motius cobreix tots els aspectes que se li poden exigir i la seva estructura i contingut són adequats per entendre amb amplitud l'objecte regulat. No obstant això, suggerim la matisació de les afirmacions que conté el fragment següent de la part I: “Aquests problemes s'han intensificat amb la desaparició d'aquells controls, possiblement relacionada amb els moviments de població i el desarrelament propis de la societat industrial i, posteriorment, turística que ha experimentat la nostra comunitat. Però també participam de la tendència, que s'observa a molts de països, cap a formes homogènies de consum de begudes alcohòliques que van absorbint i anul·lant les característiques dels hàbits nacionals o regionals, i es va perdent d'aquesta forma el control o la regulació que els costums i tradicions imposaven sobre la beguda.

B) Al títol preliminar:

Aquest títol és molt important, perquè en ell queden reflectits els principis normatius fonamentals que l'avantprojecte desplega. Atesa aquesta importància farem un seguit d'observacions que podem qualificar de més acurades i properes al text de cada article.

Quant a l'article 1, entenem que conté de forma descriptiva l'objecte de regulació de la norma. No obstant això, l'últim paràgraf defineix l'àmbit objectiu d'aplicació i és més adequat que aquest figuri expressat en l'article 4, juntament amb els àmbits territorial i subjectiu.

D'altra banda, la lletra d) d'aquest article estableix que és objecte de la llei la "protecció i atenció a terceres persones pels perjudicis que els hi pugui ocasionar el consum de drogues". Aquest CES entén que s'hauria de definir d'una manera més concreta les persones a les quals es protegeix i per quin tipus d'accions.

Un dubte ens ha assaltat respecte de la definició de "droga" del núm. 1 de l'article 2, sobre si es tracta d'un concepte homologat a nivell internacional o si existeix una definició compartida entre les comunitats autònomes (per ex. No coincideix aquesta definició amb la inclosa a la llei aragonesa). D'altra banda, la part enumerativa del concepte "droga", hauria de deixar ben clar que tots i cada un dels conceptes enumerats són "en tot cas" drogues. El mateix podem dir respecte de les "activitats i instruments addictius". Per arrodonir la definició de droga del núm. 1 de l'article, consideram que s'hauria d'afegir el concepte de droga "institucionalitzada o socialment acceptada" que recull el núm. 5 del precepte, que veim mal ubicat. Igualment veim prescindible la paraula "sobretot" en referir-se a aquest tipus de drogues que conté l'últim paràgraf del precepte. Pel que fa a la definició d'"activitats i instruments addictius" (núm. 2 de l'article 2), consideram que

s'hauria de revisar, ja que la dependència psicològica o l'alteració del comportament pot donar-se per altres motius i en un context distint del regulat en aquesta norma. Suggerim, finalment, les correccions d'estil següents:

- Eliminació de la paraula "Igualment" del núm. 3 de l'article.
- Inclusió de l'adjectiu "negatiu" per qualificar el nom "impacte" a la lletra c) del núm. 3, que estableix una definició de "promoció de la salut".
- Eliminació de la paraula "institucionalitzades" del núm. 5,

En l'article 3 que regula els principis rectors veim una excessiva expressió programàtica que és ben clara a partir de la lletra k), on hi ha una transformació dels preceptes que poden ser interpretats com a principis en simples objectius de la política de drogodependències.

Concretament en aquest article 3, volem fer esment del següent:

- En el primer paràgraf es fa una igualació conceptual entre "drogodependència" i "trastorn addictiu" en usar el mot "altres". Això implica que la drogodependència és tractada com un tipus del gènere trastorn addictiu; quan no és això el que es desprèn del núm. 3 de l'article 2. Vist això advocam per la supressió de la paraula "altres" com a connector de drogodependència i trastorn addictiu.
- Quan a la lletra "c", que recull el principi d'accessibilitat, entenem que es refereix a l'equitat territorial i que d'aquesta manera s'hauria d'expressar.
- Quan a la lletra "f" que tracta del principi de globalitat, es parla "d'abordatge" individual i entenem més adequada la paraula "tractament".

- A la lletra “l” es parla dels “programes d’actuació” i no s’hi diu què són o qui els fa o, en tot cas, on estan regulats.

Recordam, a més, que els principis esmentats en l’exposició de motius –punt 4- són “participació, globalitat, normalització i integració” i que aquests poden agrupar la llarga llista de principis de l’article 3. D’altra banda, la utilització de paraules com “normalitzar” o “normalització” no resulten adients en aquest context i suggerim que se substitueixin per altres més adequades, com “integrar” o “coordinar”.

Respecte de l’article 4, núm. 2, no veim la raó per què l’àmbit d’aplicació subjectiu es limita als drets i deures i no assoleix el conjunt de la llei. Respecte de la lletra a) d’aquest núm., consideram suprimible la frase entre comes “així com els no residents quan es trobin en el territori de les Illes Balears”, perquè és una iteració inútil del contingut de la primera frase del precepte.

Pel que fa l’article 5, cal dir que el títol del precepte pateix d’una certa incoherència quant al seu contingut, ja que no relaciona els drets de les persones drogodependents, i consideram que més aviat es refereix al principi de no-discriminació d’aquestes persones. D’altra banda l’article té un contingut més narratiu que dispositiu, veim que la seva primera frase no disposa res i que és a partir del punt i seguit on trobam el veritable precepte.

El núm. 1 de l’article 6 pateix la indeterminació de l’article precedent, tot i que entenem que els drets reconeguts són els “d’assistència i integració social en els sistemes públics sanitaris i de serveis socials”. Igualment el núm. 2 de l’article hauria de concretar què són o on estan regulats els “centres d’atenció” i assenyalar el corresponent article de la llei. Finalment el núm. 4 ha de concretar més clarament què és el contracte terapèutic, qui el signa,

quin contingut pot tenir, quina responsabilitat genera i, finalment, ha d'indicar on es regulen els centres acreditats per l'Administració.

C) Al títol primer:

C.1) En general, veim que el capítol I és massa genèric, molt programàtic, i que usa el temps verbal de futur com si formulàs un desig en comptes d'un precepte. En alguns casos és excessivament narratiu, com és ara el núm. 2 de l'article 9, o poc entenedor com passa en la lletra h) de l'article 8 on es dóna un suport a organitzacions que poc tenen a veure amb la problemàtica que planteja la llei i que no han de ser destacades en un punt en concret.

També volem mencionar un cert abús de la tècnica normativa de la numeració dels paràgrafs que, en comptes de donar claredat i separar qüestions distintes, numera qüestions iguals. Per exemple, en el cas dels núm. 2 i 3 de l'article 11, podrien formar un únic núm. 2.

Entenem que l'article 12 és massa llarg i un xic desordenat. En primer lloc proposam el canvi de nom del precepte i advocam pel de "Prevenició dins l'àmbit de la comunitat". Identificaríem aquesta "comunitat" amb les entitats i organitzacions ciutadanes i d'aquesta manera ho faríem constar en el núm. 1 del precepte.

Aquest CES considera que a l'article 12 no queda clar l'ordre de prioritats en l'actuació de l'Administració, ja que s'afirma en diferents números que diferents àmbits o actuacions són prioritaris.

Pel que fa al núm. 2 de l'article, proposam una redacció més clara. Entenem que la frase "i aquells amb menor nombre, de forma mancomunada", s'hauria de situar en un punt i a part i dir "Els municipis que tinguin una població inferior a 10.000 habitants elaboraran aquest Pla municipal de

forma mancomunada”. En tot cas s’ha de fer esment a l’article 50, núm. 2 i 3, que regula la matèria.

Respecte del núm. 3 de l’article 12, suggerim que s’obrin dos punts després del terme “desenvoluparan” i una relació de paràgrafs amb guionet o lletres que ajudi a distingir allò que desenvoluparan els programes de prevenció, tot abraçant els núm. 3, 4 i 5. Del núm. 3, s’hauria d’extreure la darrera frase i incloure-la com a clàusula final després dels guionets o de les lletres. Finalment hi ha conceptes de difícil comprensió com és “incrementar el sentiment de competència dels pares i les mares” del núm. 4.

No entenem l’exclusió del núm. 6 i opinam que podria entrar en contradicció amb l’article 61. El terme d’“educació per iguals”, que apareix en el núm. 7, en una enumeració de col·lectius professionals, entenem que hauria de substituir-se pel col·lectiu de persones corresponent (educadors per a la igualtat o el que pertorqui).

Els núm. 8 i 9 de l’article 12 entenem que s’haurien d’integrar en l’article 10 que tracta de la “Informació” i, el núm. 10, proposam que es converteixi en un nou núm. 4 de l’article 9.

Pel que fa a l’article 14 pot ser suprimit, i pot integrar-se el seu contingut en el núm. 1 de l’article 11.

Quant a l’article 15, consideram que no hi ha un concepte massa clar de “Programa de prevenció”, i que existeixen trets definidors dispersos a distints preceptes (articles 8, núm. 3 del 9, 11, etc.), la qual cosa fa difícil assumir els requisits mínims. Requisits que, d’altra banda, no s’acaben de determinar almenys pel que fa als criteris metodològics que no són inclosos en el precepte. Advocam, finalment, perquè cada vegada que s’introdueixi un

concepte nou es concordi normativament: “coordinador sobre drogues”.

C.2) Respecte de la secció 1a del capítol II, volem fer les següents observacions:

- Suposam que la inclusió d’aquesta matèria es fa en coordinació amb el contingut de la legislació estatal sobre publicitat i promoció i respecte d’aquelles activitats nascudes i/o desplegades en les Illes Balears.
- Entenem que els continguts dels preceptes 16 a 18 s’haurien de llimar per aconseguir un text més clar i sistemàtic. La seva lectura condueix a la confusió entre allò que es prohibeix, allò que es limita i allò que es condiona. A més, es parla de “condicions” o “limitacions” quan de fet, es tipifiquen prohibicions. En aquest sentit, entenem que el contingut dels articles 16 i 17 se solapa en alguns casos.
- Resulta molt difícil distingir la publicitat dirigida a menors de 18 anys de la resta de publicitat (lletra a) de l’article 16), per la qual cosa s’haurien de concretar, en la mesura del possible, les característiques que fan que un missatge publicitari vagi dirigit als menors.
- Ens sembla que el foment d’un producte nostrat com és ara el vi, no justifica la seva exclusió de les prohibicions dels núm. 2 i 3 de l’article 17.

Respecte de la secció 2a, suggerim que s’unifiquin els núm. 7 i 8 de l’article 20. A més, el núm. 9 d’aquest article s’hauria d’incloure en la secció III del capítol, D’altra banda celebrem el conjunt de mesures previstes en tota la secció destinades a la limitació del tabaquisme –articles 22 al 24– i desitjam que s’arribi a un consens social per fer-les efectives. Tot i això, suggerim que s’especifiqui millor el tipus de productes la venda i el subministrament dels

quals queden prohibits (núm. 1 de l'article 22). Pregam que es defineixi el concepte de transport privat complementari (lletra i). I, finalment, no entenem per què a la llista de prohibicions del núm. 4 de l'article 22 es fa referència als grans establiments comercials, lletra e), i no als altres tipus d'establiments.

Pel que fa a la secció 3a, entenem el següent:

- En algunes ocasions s'usen expressions poc precises per definir l'activitat de l'Administració pública (especial interès, mesures escaients, etc.). Si es vol limitar s'ha de ser més clar i concret.
- L'article 25 podria ser suprimit, ja que estableix el mateix que l'article 10.2.
- Que l'article 30 regula el "joc patològic" i només a aquest s'hauria de fer referència. Aquest article no pot convertir-se en la base d'una habilitació per regular la matèria del joc en general. A més, l'expressió "joc patològic" no és gaire afortunada, ja que l'adjectiu patològic és més adient per qualificar un comportament.
- El concepte de "dependència econòmica", (lletra b), del núm. 6 de l'article 30) hauria de concretar-se millor.

C.3) Quant al capítol III entenem el que ja hem avançat al principi d'aquest dictamen, s'ha de fer un esforç per tal de coordinar els fonaments i els principis rectors de la futura llei de salut de les Illes Balears (Dictamen núm. 8/2002 del CES), amb les parts d'aquesta norma que toquen tan clarament aspectes sanitaris generals i, sempre que es pugui, resumir, concretar i apaivagar l'impuls normativitzador.

Suggerim la substitució del concepte "més proper" pel de "més adequat", ja que entenem que no sempre el mitjà que es troba més a prop de la persona

amb problemes d'addicció a les drogues o amb altres trastorns és el més adient per a la seva recuperació.

Ens sembla exòtica l'expressió “protegir especialment la informació relativa a”, i advocam per una major concreció al núm. 2 de l'article 32.

Respecte de la secció 1a, article 33, núm. 1 al 6, veim necessari establir les concordances amb els articles 51 i següents d'aquesta llei i amb els corresponents de la futura llei de salut, la qual cosa és molt més eficient des del punt de vista normatiu. I pel que fa als núm. 7 al 12, entenem que tenen poc a veure amb l'objecte de l'article i poden, fins i tot, conformar un precepte a part dins la línia de les atribucions del Govern. Pel que fa al núm. 12, consideram que la utilització de la mateixa xarxa d'assistència per als drogodependents i per a les persones amb altres conductes addictives –com per exemple, la ludopatia- no pot provocar un tractament indistint. S'han de tenir en compte les peculiaritats de cada tipus de trastorn i el tractament ha de ser diferenciat per a cada tipus de patologia.

Dins de la secció 2a, articles 34 i 35, hem notat el que pot ser una errada en la numeració o, també, pot ser hi manquin connectors que donin sentit al text. Igualment entenem que el núm. 4 de l'article 35 no respecta la sistemàtica del precepte i no veim el seu sentit atesa la previsió de la secció 1a, del capítol III, del títol II.

A la secció 3a, article 36, núm. 1, consideram prescindible el text de l'article fins a l'expressió “tots els centres...” que és on comença la part dispositiva de la norma. A més, s'hauria d'afegir l'afavoriment de la integració social i laboral.

C.4) Dins del capítol IV, article 37, suggerim que es faci una numeració corresponent a cada una de les accions que ha de desplegar el Govern, tot evitant així la seva acumulació en un sol apartat (núm. 1).

Pel que fa a l'àmbit laboral, s'ha d'integrar una terminologia més correcta i tècnicament més exacta. No es pot admetre parlar de sindicats i patronals: s'ha d'usar organitzacions sindicals i organitzacions/associacions empresarials. A més, advertim un cert perill pel que fa a la garantia del dret constitucional a la intimitat en la previsió de l'article 38 del control per part de l'empresa que sobre la detecció precoç de conductes addictives dels treballadors

C.5) Reiteram quant a l'article 39 el que ja hem dit abans respecte de l'abús de la numeració: els núm. 1, 2 i 3 poden ser refosos.

D) Al títol segon:

D.1) Pel que fa a la secció 1a del capítol I, consideram convenient fer una precisió terminològica: l'article 43, núm. 2, tracta de les "competències exclusives" del Govern, quan el terme més apropiat per referir-se a allò que fa l'executiu, és el de funcions o atribucions (article 19 i 20 de la Llei 4/2001 de 14 de març del Govern). El concepte "competència exclusiva" es refereix als ens territorials, com és la comunitat autònoma (article 10 de l'EA) i el llistat de matèries sobre les quals la comunitat autònoma té competència exclusiva ve –i ha de venir- regulat a l'Estatut d'autonomia.

D'altra banda, pel que fa a la competència per regular els horaris dels bars, discoteques i locals públics, entenem que no pot ser reconeguda en detriment de les competències dels ens locals.

D.2) Quant a la secció 1a, del capítol II, article 54, núm. 1, entenem que s'hauria de catalogar el coordinador d'òrgan unipersonal. D'altra banda, el nom "coordinador sobre drogues" entenem que fa referència en realitat al "coordinador del Pla sobre drogues" i que així podria constar a l'articulat. En el nom de l'article 55, s'hauria d'incloure el vocable "objectiu" a més de les "funcions".

Dins de la secció 2a, article 56, és necessari concretar que es crearà i no només que es regularà un Consell de Coordinació (article 43, núm. 2, lletra b)) i que es farà a través de decret.

D.3) Dins de la secció 1a, del capítol III, consideram que s'han d'incloure previsions pel que fa al finançament –o, en el seu cas, cofinançament- de l'elaboració i execució del pla, i suggerim que s'inclogui l'obligació de destinar-hi recursos per assegurar la seva efectivitat.

E) Al títol III:

Quant a aquest títol, entenem que, en general, és molt deficient. Manca la distinció entre les infraccions que afecten les drogues, allò que toca les conductes addictives i l'alcohol. Tampoc no s'hi assenyalen els distints subjectes que poden cometre les infraccions i no hi ha una tipificació acurada de les infraccions. Això és palès a la lletra b) del núm. 2 de l'article 66. Igualment peca d'indeterminació la fixació dels subjectes responsables. Pel que fa a les sancions, entenem que s'ha de fer una rigorosa determinació de l'òrgan competent per sancionar i és dubtosa l'eficàcia de la mesura aflictiva del núm. 5 de l'article 68, si les sancions no són fermes.

F) A les disposicions addicionals i finals:

Aquest CES recomana l'establiment d'una temporització per esglaons dels plans sobre drogodependències que ha de fer el Govern i els consells insulars, ja que no té gaire sentit que en ambdós casos (disposició addicional segona i final primera) s'estableixi un termini de sis mesos. Entenem que el pla dels consells insulars s'ha de fer d'acord amb el pla del Govern i que, per tant, té més sentit que es prevegi la seva realització d'una manera coordinada i progressiva.

III. Conclusions

Al text del present dictamen s'han donat les opinions i conclusions que aquest Consell emet respecte del contingut de la consulta feta per la Conselleria de Salut i Consum del Govern de les Illes Balears, a través de la seva Secretaria General Tècnica, respecte de l'Avantprojecte de sobre drogodependències i altres conductes addictives a les Illes Balears.

Vist i plau

El tècnic jurídic (p.a.)

El president

Núria Garcia Canals

Francesc Obrador Moratinos

Palma, 30 de juliol de 2002.

